

[Jensen-Stevns.]

ogsaa i den Tid, som er forløbet efter 1933, blevet yderligere forøget. Hvis man fortsætter med dette, maa det befrygtes, at Formuerne efterhaanden bliver saa svækkede, at de ikke bliver i Stand til at udfylde den Opgave, som de skulde udfylde i vort Erhvervslivs Tjeneste. Under disse Omstændigheder ser vi fra vor Side os ikke i Stand til at yde nogen Medvirken til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse.

Stein: Baade af principielle og andre Grunde er vi tidligere gaaet imod den Lovgivning, der her er Tale om. Som den ærede foregaaende Taler hentydede til, er det foreliggende Lovforslag en Udløber af det saakaldte Kanslergade-Forlig, som vi for vort Vedkommende ikke har haft Lod og Del i; alene af den Grund er der heller ingen Anledning for os til nu, saa lidt som tidligere, at stemme for Lovforslaget. Dertil kommer, at vi principielt er imod en Lovgivning af den her omhandlede Art, lige saa vel som vi paa samme Maade, som den ærede foregaaende Taler gav Udtryk for, er imod, at man Gang paa Gang giver midlertidige Love, som fastholdes, ogsaa efter at Forudsætningerne for deres Tilblivelse for længst er ophørt.

Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne udtale, at vi ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag, men ved tredie Behandling agter at stemme imod det.

Veistrup: Et Lovforslag, som gaar ud paa, at Loven om midlertidig Afgift af Arv skal opretholdes, skal jeg paa det bedste anbefale. Det er naturligvis rigtigt nok, at Midlertidigheden efterhaanden forsvinder, naar vi fortsætter med Loven det ene Aar efter det andet. Men naar Riget fattes Penge, er dette en af de Skatter af direkte Karakter, som er blandt de mest tiltalende. Som det allerede er nævnt, berører Afgiften ikke Bestemmelserne i Arveafgiftslovens Klasse A, som angaar Ægtefælle og Børn.

De ærede Ordførere for Venstre og Det konservative Folkeparti erklærede, at de vilde stemme imod Lovforslaget. Dette beredte mig ikke nogen særlig Overraskelse — jeg havde ventet noget saadant —, men jeg forstaar det ikke ganske, thi jeg synes, at naar man skal have Skatter, er Arveafgiften en af de fornøftigste Skatter, vi har. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem, som talte for Venstre, mente, at det var en Skat paa Formuen. Jeg vil dog mene, at

der er en meget væsentlig Forskel paa en Arveafgift og en Skat paa Formuen. Der er jo adskillige Mennesker, som er kommet i Besiddelse af en Arv, som næsten har faaet den Opfattelse, at de har vundet i Lotteriet. Det er i mange Tilfælde en Arv, som de ikke har tænkt paa skulde komme, men som en skønne Dag falder ned som en Appelsin i Turbanen. I hvert Fald mener jeg, at der i al Almindelighed ligger Arbejde bag Erhvervelse af Formue, men dette er ingenlunde Tilfældet, naar der er Tale om Arv. Derfor synes jeg, der er en himmelvid Forskel paa Beskatningen af Arv og Beskatningen af Formue, og jeg kan slet ikke slutte mig til det ærede Medlems Betragtning i saa Henseende.

Det være nu, som det være vil. Jeg anbefaler for mit Vedkommende Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget. Jeg tror, som sagt, at Arveafgiften er en af de fornøftigste Beskatningsformer, vi har.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget. Det gælder jo ogsaa med Hensyn til Arveafgiften, at den er under Behandling i Skattekommissionen, hvor det saa vil vise sig, hvorledes man endeligt vil udforme denne Beskatning. Jeg skal derfor ikke her komme ind paa en Drøftelse af de forskellige Betragtninger, der er fremsat vedrørende Arveafgiften. Kun vil jeg sige saa meget, at hvis der i Øjeblikket var Mulighed for at kvitte paa et Skatteomraade, var det i hvert Fald ikke dette Omraade, der vilde blive Tale om, men et Omraade inden for det Lovforslag, som vi behandlede under det forrige Punkt paa Dagsordenen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Fra Finansministeriet er modtaget følgende Skrivelse:

„Finansministeriet.

København, den 31. Marts 1938.

Under Henvisning til § 2 og § 8 i Lov af 31. Marts 1938 om Oprettelse af